

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 4. Nulli iniuriam fieri, si ad mortalem vitam reuocetur; cu[m] id ei
prodesse poßit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](#)

*Cap. V. Etiam sanctos,
prorogare, vt eam, cum meliore vita,
commutaret.*

§. IV.

*Nulli iniuriam fieri, si ad mortalem vitam re-
nocetur; cum id ei prodeesse posset.*

Luc. 8. 5. Neque idcirco putandus est Christus vel
Luc. 7. 11. iniuriam, vel molestiam intulisse ijs, quos
à morte ad vitam excitauit; vt cùm Iairo
principi Synagogæ filiam, & viduæ filium,
ante ciuitatem Naim; ac sororibus fratrem
Lazarum; illam domi & de lecto; illum fo-
ris, & de capulo; istum in campis, & de se-
pulchro reddidit: item quando monumenta
aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui
dormierant, surrexerunt. Tunc animæ ho-
rum excitatorum nondum Dei visione frue-
bantur, facile igitur vel è limbo Patrum,
vel è Purgatorio, se ad corpus retrahi passæ
sunt, vt vel hîc satisfacere, vel merita sua
possent accumulare. Quod etiâ de ijs, qui in
veteri Testamento, reuixerunt, dici potest;
& de ijs quoq; quos alij sancti, in nouo Te-
stamento, precibus denuò animauerunt.
Certè, quos constat, è Purgatorio rediisse,
libenter, in hac vita longis annis varios la-
bores ac cruciatus sustinuerunt, vt pœnas
alterius vitæ exhauirirent. Nulli cælo addi-
&i

Et in vitam mortalem sunt restituti. Ad paucos dies, immo horas his restitui, esset graue: & malent utiq; denuò mori, quām confortio carere beatorum.

§. V.

*Posse quidem unum pro alterius, ad meliorem
vitam, transitu orare: sed hic cautela
opus esse.*

Ex quibus omnibus duo deduco. Primum, posse, sine iniuria, vnum amicorum aut socrorum, pro altero orare, vt Deus eum citò, ex hac misera vita, ad alteram felicem educat, & secum in cælo beatum faciat. Si enim id pro se, quem amare arctius obstringitur, facere potest, cur non etiam id possit pro altero? Dummodo ex vero, & non simulato, amore, aut odio, id faciat. Noui, in celebri Germaniae ciuitate, arcularium, qui vulgo probus & vxoris suæ amans esse putabatur. Is lue, cum vxore sua, correptus ad extrema perductus, anima iam fugiente, audiuit, vxorem suam iam esse extinctam: quo nuncio latus dixit: iam & ego libens moriar, postquam certus sum, me illam, post me, non relinquere, dudum dignam mori. Dixit. & ipse mox secutus, nescio, quam dicti sui mercedem reportarit.

Alio